

Księga Przysłów

Rozdział 17

1. Lepszy jest kęs chleba suchego z weselem niżli dom pełen ofiar z swarem. 2. Sługa roztropny będzie panował nad synmi głupimi, a między bracią będzie dzielił dziedzictwo. 3. Jako w ogniu próbują srebro, a złoto w piecu, tak JAHWE próbuje serca. 4. Złośnik posłuszen jest językowi złośliwemu, a zdraдлиwy słucha warg kłamliwych. 5. Kto gardzi ubogim, lży stwórcy jego, a kto się raduje z upadku drugiego, nie ujdzie karania. 6. Wieńcem starych są synowie synów, a chwała synów, ojcowie ich. 7. Nie przystają głupiemu słowa poważne ani księżęciu usta kłamliwe. 8. Kamień drogi nawdzięczniejszy oczekiwaniu czekającego: gdzie się kolwiek obraca, mądrze rozumie. 9. Kto tai grzech, szuka przyjaźni, kto inakszemi słowy powtarza, rozłącza związane. 10. Więcej waży upominanie u roztropnego niżli sto plag u głupiego. 11. Zły człowiek zawsze swaru szuka, ale anioł okrutny będzie wysłan przeciw jemu. 12. Lepiej jest potkać się z niedźwiedzią, kiedy jej dzieci wezmą, niżli z głupim ufającym w głupstwo swoim. 13. Kto oddaje złe za dobre, nie wynidzie złe z domu jego. 14. Kto spuszcza wodę, początkiem jest swarów, i niżli odniesie lekkość, odstępuje sądu. 15. Kto usprawiedliwia niebożnego i kto potępia sprawiedliwego, obadwa są obrzydłymi JAHWE. 16. Cóż pomoże głupiemu, że ma bogactwa? - ponieważ mądrości kupić nie może. Kto dom swój wysoko podnosi, szuka obalenia, a kto się chroni nauki, we złe wpadnie. 17. Na każdy czas miłuje, kto jest przyjacielem, a brat doznany bywa w utrapieniu. 18. Głupi człowiek klaskać będzie rękoma, gdy zaręczy za przyjaciela swego. 19. Kto myśli o rozterkach, miłuje swary, a kto podnosi drzwi, upadku szuka. 20. Kto jest przewrotnego serca, nie najdzie dobra, a kto wywraca język, we złe wpadnie. 21. Głupi się urodził na sromotę swoją, ale ani otec głupiego będzie miał pociechy. 22. Serce wesołe czyni wiek kwitnący, duch smutny wysusza kości. 23. Dar z zanadru niebożnik bierze, aby wywrócił szczytki sądowe. 24. Na twarzy roztropnego świeci się mądrość, oczy głupich na kończynach ziemi. 25. Syn głupi gniewem ojcowi, a żalością matce, która go porodziła. 26. Niedobrze jest uszkodzić sprawiedliwego ani bić przełożonego, który dobrze sędzi. 27. Kto miarkuje mowy swe, jest uczony i mądry, a drogiego ducha mąż ćwiczony. 28. I głupi, jeśli milczy, będzie mian za mądrego, a jeśli stuli usta swe, za roztropnego.

Biblia Jakuba Wujka – przekład Biblii na język polski wykonany przez jezuitę, Ks. Jakuba Wujka, wydany w całości po raz pierwszy w roku 1599. Wujek pracował nad nią w latach 1584–1595.